

Till Lena Eskilsson, prodekan

Samhällsvetenskaplig fakultet, Lunds universitet

Hej Lena,

Som efterfrågats följer i detta dokument en renskriven version av delar av minnesanteckningar som jag fört i samband med de händelser som berörde en av våra kurser under Ht19. Händelser som nu är föremål för flera utredningar om kränkande särbehandling – där jag förstått att du utreder Johan Grants anmälan av sig själv för kränkande särbehandling av studenter.

Dessa minnesanteckningar har legat till grund för den redovisning jag gjort, samt påföljande diskussioner som förts, inom ramen för arbetet med anledning av dessa händelser i ledningsgruppen för psykologprogrammet. Jag har dock sammanställt dem på ett sätt som förhoppningsvis gör dem någotsånär begripliga för en utomstående.

Jag vill understryka att de alltså inte utgör en systematisk utredning av alla händelser som kommit till min kännedom eller beskriver alla omständigheter i detalj. De bemöter inte heller den anmälan om kränkande särbehandling som riktats mot mig. Dessa minnesanteckningar berör inte heller några av de mer principiella frågeställningar kring förutsättningarna för undervisning, på psykologprogrammet specifikt eller universitetet generellt, som rönt uppmärksamhet i media kopplat till kursen, då dessa inte haft relevans för de diskussioner och beslut som minnesanteckningarna berör. Som återspeglas i dessa minnesanteckningar har jag i min roll som studierektor istället fokuserat på frågor som berör utbildningskvalité och utbildningsadministration. Vad gäller dessa frågor står den planering och de åtgärder som minnesanteckningarna beskriver i dagsläget fast.

Jag vill dock ändå helt kort påpeka några saker för att ge en helhetsbild. För det första att det är min uppfattning att den anmälan om kränkande särbehandling som riktats mot mig, samt kritiken av institutionens agerande som framförts i debattinlägg och intervjuer, från JG saknar grund. Jag menar vidare att det han framför i sin anmälan och i övriga uttalanden, dels inte utgör en korrekt återgivning sakförhållanden, dels utgör värderingar och slutsatser som är orimliga. Jag har motiverat denna uppfattning då jag intervjuades av dekanen. JGs framställan av situationen (i anmälan och i uttalanden i media) är alltså varken korrekt i sak eller rättvisande för situationen.

Det är vidare min uppfattning att JG med sin anmälan och genom sina uttalanden i intervjuer och debattinlägg framställer situation på ett icke korrekt sätt i syfte att påverka fattade beslut och för att framställa sitt eget agerande på ett mer gynnsamt sätt. Tyvärr medför detta agerande i sig skada för enskilda individer – jag tänker i första hand på de studenter som följt Lunds universitet upprättade rutiner för återkoppling kring undervisning och arbetsmiljö, och som de facto av JG utpekats, recenseras och i några fall förlöjligas för detta, i de uttalanden och intervjusammanhang där han deltagit.

Frågeställningarna kopplade till JGs roll som lärare på psykologprogrammet som jag redogör för i minnesanteckningarna har inte i första hand handlat om innehållet i kritiken från studenter (vi kom aldrig till ett sådant läge att vi kunde diskutera denna kritik på ett konstruktivt och sakligt sätt), utan snarare om hur han agerade i relation till att bli kritiserad. Genom sitt agerande och förhållningssätt gentemot den framförda kritiken förverkade han det förtroende som fanns för honom bland kollegor i arbetsledande och beslutande funktioner liksom, bedömer jag, hos studenterna. Detta är utgångspunkten till varför han inte bedömdes kunna jobba vidare med utvecklingsarbete utifrån den framförda kritiken eller med undervisningen inom kursmomentet under Vt20.

För det andra, att baserat på intryck jag fått efter att ha talat med, och skriftligen tagit del av en mycket stor mängd beskrivningar från, studenter (och i en mindre utsträckning lärare), är mycket möjligt att

Varför?

!?

Vad!

→

JGs agerande i relation till studenter, Ht19 och dessförinnan, i vissa situationer kan ha varit kränkande eller diskriminerande (jag resonerade om *risken* för detta redan i mina minnesanteckningar). Som exempel på vad som gett mig det intrycket har jag tidigare vidarebefordrat ett 10-tal mail, ett större skriftligt underlag, samt kursutvärderingar till dig (som också finns bilagd här till mina minnesanteckningar), som indikerar att studenter upplevt dålig arbetsmiljö och uppfattat kränkande handlingar samt risk för diskriminering eller trakasserier. Jag har dock inte utrett dessa uppgifter mer ingående än så. Min förhoppning har varit att genom de åtgärder som ändå redan vidtagits, och genom att vara mottaglig för dessa redogörelser, att utsagolämnarna uppfattat att problemen adresserats på ett godtagbart och tillräckligt sätt.

Lund den 19 april 2020

Jonas Bjärehed, Fil. dr., leg. psykolog

Studierektor för psykologprogrammet

Lunds universitet

1. Har görs du påstämmer av